

РЕШЕНИЕ

№ 6658

гр. София, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **7099** по описа за **2021** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 20123703/25.05.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 14-ти състав, постановено по НАХД № 6479/2020г. е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 22-006596/19.03.2020г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ /ДИТ/ - С., с което на основание чл.416, ал.5 вр. чл.414, ал.1 от Кодекса на труда /КТ/ на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лева за нарушение на чл.138, ал.1 КТ.

Недоволно от решението е останало санкционираното лице, което с доводи за неправилно приложение на закона и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила моли за отмяната му и за отмяна на потвърденото с него НП. Твърди се, че съдът е постановил необосновано решение с оглед приложението на чл.415в КТ, тъй като от нарушението не са настъпили вредни последици за работници и служители. Съдът пропуснал да установи допуснатото от АНО процесуално нарушение на чл.42, т.4 ЗАНН, а именно непосочване изчерпателно на обстоятелствата относно нарушението. Това нарушение според касатора не може да бъде поправено по реда на чл.53, ал.2 ЗАНН и следва НП да се отмени. На трето място

се твърди неспазване на срока по чл.52, ал.1 ЗАНН, който според касатора не е инструктивен. В съдебно заседание изложеното в жалбата се поддържа чрез адв.Б..

Ответникът по касационното оспорване чрез юр.П. в съдебно заседание, моли обжалваното решение да бъде оставено в сила. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установена следната фактическа обстановка:

На 16.01.2020г. инспектори от ДИТ - С. извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в обект - автомивка, находяща се в [населено място], [улица], за която бил съставен протокол от проверка № ПР2002440/31.01.2020г. Проверяващите установили, че са налице нарушения на трудовото законодателство, едно от които било, че санкционираното дружество в качеството си на работодател, е сключило трудов договор с И. Т. Т., по силата на който било определено непълно работно време - 4 часа. Установено било, че в посочения трудов договор работодателят не е определил разпределение на работното време на лицето, като такова не било уговорено и в друг акт на съгласие на страните след сключения договор.

Т. в саморъчно попълнена и подписана от него декларация посочил, че работи в дружеството на длъжност „мияч“, като декларирал, че има сключен трудов договор и че работното му време е по график.

В ДИТ - С. от дружеството били представени графици за разпределение на смените/работното време за месеците ноември и декември 2020г. и месец януари 2021г., както и отчетна форма за явяване на работа за месец декември 2020г.

Въз основа на установеното срещу дружеството бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ на 31.01.2020г. за нарушение на чл.138, ал.1 КТ и въз основа на него издадено процесното НП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът е обосновал извод за законосъобразност на НП като издадено при отсъствие на допуснати нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Обсъдено е възражението за нарушение на чл.52, ал.1 ЗАНН, релевирано и с въззивната жалба като е посочено, че срокът, регламентиран в тази разпоредба има инструктивен характер, поради което и неговото неспазване не влияе върху законосъобразността на издаденото наказателно постановление. Прието е, че АУАН и НП съдържат изискуемите от закона реквизити, налице е словесно описание на нарушението, което съответства на посочената в акта и НП правна квалификация на същото. Мотивирани са подробни изводи по приложението на материалния закон, които се споделят изцяло от настоящия състав – чл.221, ал.2, изр.2-ро АПК.

Според чл.138, ал.1 КТ страните по трудовия договор могат да уговорят работа за част от законоустановеното работно време (непълно работно време). В тези случаи те определят продължителността и разпределението на работното време. В случая е

безспорно установено, че между санкционираното дружество в качеството му на работодател и Т. е сключен трудов договор за непълно работно време – 4 часа, поради което и за страните е възникнало задължението да уговорят разпределението на работното време. Това не е сторено със самия договор, нито с последващо споразумение или друг акт, подписан от двете страни по трудовия договор. Разпределянето на работното време посредством графици, каквато е тезата на оспорващия, не изпълнява изискването на законовата норма – както е посочил и решаващия съд, съставянето на работни графици се извършва едностранно от работодателя, докато съдържанието на трудовия договор, в т.ч. и този за непълно работно време, следва да бъде договорено между страните по него и с подписите те да удостоверят, че са съгласни със съдържанието му.

Така извършеното от работодателя нарушение е описано ясно и точно в съставения АУАН с всички негови съставомерни признаци като по този начин е изпълнено изискването на чл.42, т.4 ЗАНН, обратно на изложените в касационната жалба доводи. Съответно НП е издадено при идентично описание на нарушението от фактическа страна и дадената за него правна квалификация, поради което не е налице твърдяното нарушение на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН. Срокът по чл.52, ал.1 ЗАНН, както е посочил решаващия съд има инструктивен характер, тъй като неспазването му законът не обвързва с каквито и да било последици за законосъобразността на НП.

На последно място, неоснователно е възражението за необсъждане от съда на възражението за приложимост на чл.415в, ал.1 КТ. Съгласно посочената разпоредба за нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 50 до 100 лв. В случая тези предпоставки не са налице, тъй като липсата на уговорено разпределение на работното време от 4 часа безспорно засяга правата работника и му причинява вреди, с оглед това, че може фактически да полага труд по съставения от работодателя график над договореното намалено работно време. От друга страна работодателят не е представил доказателства нарушението да е отстранено веднага след установяването му.

По изложените съображения съдът намери касационната жалба за неоснователна, съответно оспореното с нея решение като постановено при отсъствие на отменителни основания, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора претенцията на ответната страна за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение е основателна. то следва да бъде определено в размер на 80 лева, определен на основание чл.27е НЗПП, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20123703/25.05.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 14-ти състав, постановено по НАХД № 6479/2020г.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“ сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.